

Ari Tolonen

Kuvaus ATOL 650 amfibiokoneen ohjausominaisuuksista

Koneen ohjaamoergonomia on hyvä ja selkeä. Käyttölaitteet...katkaisijat, sulakkeet, vivut ja ohjaimet on sijoitettu helppoihin paikkoihin ja käyttö näppärää. Käynnistys on suhteellisen helppoa.

Rullauksessa kone kulkee poikkeuksellisen hyvin suoraan kannuskoneeksi (tail-dragger) ja rullaus on helppoa.

Lentoonlähtö on normaali.

Ilmassa koneen ohjaimet ovat harmoniset (joka suuntaan saman verran vaikutusta). Ohjaintunto ja palaute on parempi kuin muissa ajamissani ultra-/lisa luokan koneissa. Kallistus on nopeampi kuin esimerkiksi Eurostarissa tai Cessna 150:ssä. Pituus- ja suuntaohjaus ovat herkkiä. Ehkä liiankin ihan aloittelevalle, mutta tulee muuttumaan peräsinen suurentuessa ja ilmeisesti mekaniikka muuttuu hieman.

Koneen trimmaustarve on yllättävän pieni ja sauvan päässä oleva sähkötrimmi on hyvä ja sen muutosnopeus mielestäni juuri oikea.

Ohjaussauvan sijoitus keskelle oli hyvä ratkaisu. Ohjauskäsi on luontevassa asennossa.

Kaasun käyttö on helppoa. Kaasuvivun kanssa samassa paikassa on kuomun lukituskahva, jolloin se tulee automaattisesti tarkistettua.

Matkalennossa kone on ihan normaali lennettävä. Yleisesti ottaen suuntaohjauksen kanssa pitää hieman totutella (jalan käyttö) kaarroissa.

Koneen sakkaus on säyseä ja koko ajan hallittavissa.

Laskutelineiden sisään-/ulosotto aiheuttaa vain pienen trimmimuutoksen.

Laskussa radalle koneen ohjaimet ovat tehokkaat ja yliohjaamista pitää välttää.

Veteen laskettaessa väittäisin koneen olevan helppo lennettävä, ainakin ponttonikoneisiin verrattuna.

Totuin koneeseen melko nopsasti. Toisella keikalla se tuntui jo tutulta. Kertoo jo siitä, ettei siinä ole lentämisen kannalta merkittäviä.

Ari Tolonen

Yli 1500 lentotuntia yli 30 lennetyllä konetyypillä